PROPOSTA DE GUIO PEL DISCURS POLITIC CENTRAL 1992-93

## §1 1982-1992: UNA DECADA DE CANVIS

Espanya ha canviat moltíssim en els darrers deu anys. No cal estendre's-hi massa. Tant sols amb fer una ullada enrera podem veure clarament el molt que s'ha avençat.

Consolidació democràtica, lluita contra la crisi econòmica, desenvolupament autonòmic, ingrés a la Comunitat Econòmica Europea, adopció de l'Acta Única, creixement econòmic per sobre del dels altres països europeus, creació de més d'un milió i mig de nous llocs de treball, universalització dels serveis públics de sanitat i educació, consolidació i posterior ampliació del sistema públic de pensions i de les prestacions socials als aturats i grans inversions en infrastructures.

Molta feina i molt ben feta és la que s'ha fet al llarg d'aquests anys. I caldrà recordar-ho de vegades ja que, tot i que aquests avenços són patrimoni del conjunt de la societat, hi haurà qui voldrà negar-los o fins i tot qui voldrà negar als socialistes la seva aportació imprescindible. Per això caldrà recordar que el govern socialista és qui ha encapçalat aquesta tasca col.lectiva, assenyalant encertadament les prioritats i dirigint el conjunt d'esforços transformadors dels diferents sectors econòmics i socials. Sabent sempre fer el diagnòstic correcte de la situació en cada moment i adoptant les mesures adequades per fer-hi front.

## §2 LA RECESSIO INTERNACIONAL

És ben cert que a partir de finals de l'any 1991 s'observa un canvi fonamental en la situació econòmica. El fort creixement econòmic experimentat els anys 1986-1990 dóna pas a unes previsions econòmiques més dolentes. Què està succeint? És ben senzill: l'economia mundial atravessa moments difícils.

I això té efectes sobre l'economia espanyola per una raó molt clara: la nostra economia és una economia oberta, és a dir, és una economia que ha de competir amb totes les economies del món. I per això els desequilibris de l'economia nordamericana (dèficit públic, dèficit comercial, baixa del dòlar, creixement econòmic molt baix) -que es tradueixen en un menor dinamisme i un augment del proteccionisme-, els desequilibris de l'economia japonesa (superàvit comercial, puja del ien, creixement econòmic molt alt, estancament de la demanda interna), i els desequilibris de l'economia alemanya causats per les despeses necessàries a l'antiga RDA, tenen una repercusió molt important en les economies dels altres països industrialitzats.

Ens trobem, doncs, en un període de recessió internacional que ens afecta i que, a més, posa de relleu els propis desequilibris de l'economia espanyola (dèficit públic, dèficit comercial, inflació i atur). Aquesta situació s'ha vist, a més, enterbolida per turbulències monetàries degudes a fenòmens especulatius.

## §3 EIXOS CENTRALS DE LA POLITICA ECONOMICA

Tota política econòmica pot comprovar el seu encert en la mesura en que aprofiti al màxim els moments de creixement econòmic internacional i que sigui capaç de reduir al mínim els efectes d'una recessió econòmica internacional. Aquest ha estat el cas d'Espanya durant els anys de govern socialista.

L'objectiu central de la política econòmica ha estat, és i serà la recerca d'un creixement econòmic equilibrat i sostingut. Un creixement econòmic com a instrument per a fer possible la creació de llocs de treball i per a fer possible una política social que redueixi les desigualtats entre les persones i que redueixi els desequilibris entre els territoris.

Des d'aquest punt de vista cal entendre també la nostra opció per la integració europea. Ho fem com a europeïstes, sí. Però ho fem també perquè creiem que formant part d'una Europa progressivament més integrada garantim millor el nostre creixement econòmic. Així fem, a més, una aposta de pertànyer a l'espai econòmic més dinàmic del segle XXI.

Però per assegurar aquest creixement cal també que abordem la reducció dels actuals desequilibris de l'economia espanyola. D'altra banda, sense reduir aquests desequilibris és impossible seguir endavant amb la unió econòmica i monetària establerta al Tractat d'Unió Europea que, recordem-ho un altre cop, és la millor garantia pel nostre propi creixement econòmic.

Recordem els desequilibris de l'economia espanyola: atur, dèficit públic, dèficit comercial, i inflació. L'atur es redueix per la via d'assolir un fort creixement econòmic que absorbeixi la mà d'obra disponible. I aquest creixement econòmic depèn de la reducció dels altres desequilibris i de la competitivitat global de l'aparell productiu.

El dèficit públic es produeix quan el sector públic (les diferents administracions i empreses públiques) gasta menys del que ingressa. Per a reduir-lo cal que el sector públic gasti menys i gasti millor. Cal sempre tenir present que hi ha despeses difícils de reduir (sous dels funcionaris, despeses corrents) i que hi ha despeses públiques que, com a socialistes, no volem reduir (pensions, sanitat, educació). Una forma de reduir el dèficit públic és també la de procurar la màxima eficàcia possible de les administracions i els serveis públics.

El dèficit comercial es produeix quan comprem més a l'exterior que no pas venem. Per a reduir-lo hi ha tres vies: exportar més, reduir la demanda interna de béns i serveis produïts a l'estranger, i millorar l'oferta turística.

La inflació es produeix quan el ritme de creixement de preus i salaris és superior al ritme de creixement de l'economia. Per a reduir-la cal estalviar i promoure acords de moderació salarial mitjançant acords socials que, al mateix temps, mantinguin en el possible el poder adquisitiu dels salaris, creïn llocs de treball i promoguin la reinversió productiva dels beneficis.

## §4 ELS PRESSUPOSTOS PER A 1993

Els Pressupostos Generals de l'Estat per a 1993 són coherents amb el diagnòstic de l'actual situació econòmica i es plantegen, per tant, els objectius prioritaris de reduir la inflació i

el dèficit públic. És a dir, tot reduint el dèficit públic, mantenen els compromisos de la nostra política social, de la política educativa i les inversions en infrastructures.

A més, estem defensant un gran acord social en torn als grans objectius econòmics. Un acord que limiti els increments salarials mantenint el poder adquisitiu dels mateixos i que promogui la reinversió productiva dels beneficis empresarials.

## §5 EL NOSTRE PROGRAMA

La situació que estem atravessant, al nostre país i a tots els països industrialitzats, és complexa i difícil. No cal, però, dramatitzar-la. No és ni de bon tros tant dolenta com la que vàrem trobar el 1982 i, a més, el nostre país està avui en molt millors condicions per afrontar-la i superar-la amb èxit.

El nostre programa contempla objectius transformadors ambiciosos, compatibles amb el doble esforç de sortir de la crisi i d'apropar la nostra economia a les economies dels països europeus més avançats.

Aquests objectius són els següents: modernització de l'agricultura, suport als Ajuntaments, una política de medi ambient activa i restauradora dels equilibris naturals, una especial atenció a la revitalització del propi sistema democràtic i dels drets civils, una política industrial que enforteixi el nostre aparell productiu i contribueixi a la creació de llocs de treball i, en definitiva, un esforç global de creativitat i innovació que ens permeti assolir com a país els grans reptes de la Unió Europea.

Volem establir un diàleg intens amb la societat sobre aquestes qüestions, sobre el diagnòstic de la situació actual i els elements necessaris per fer-hi front. Ho fem des de la confiança de la nostra experiència de govern al llarg de deu anys, amb la convicció que hem encertat sempre en els temes fonamentals, però també amb la voluntat d'incorporar a les nostres propostes els impulsos i les sensibilitats socials més actives i renovadores.

Volem compartir les nostres preocupacions i les nostres esperances amb els treballadors, amb el els joves i les dones, amb la gent emprenedora i progressista, per sortir de la crisi

actual i per, sobretot, aprofitar el que s'ha fet al llarg dels darrers anys per incorporar el nostre país, de forma irreversible, als països europeus més avançats, garantint així el progrés i la justícia que són els anhels més sentits del nostre poble.